

Писмо от Симеон Хаджикосев, лектор в Клермон-Феран, до акад. Пантелей Зарев

Уважаеми акад. Зарев,

Предварително Ви моля да ме извините за безпокойството. Зная, че сте много зает – трябва да се пише, лекции да се четат, събрания, заседания и т.н. Моето писмо обаче няма Ви отнеме повече време, отколкото е необходимо за прочита му. Освен това нося задължение да Ви пиша. Касае се за следното: шеф на катедрата по руски език и литература в Клермон е проф. Перюс, една обаятелна личност. Стар комунист, той се бори за укрепване на славистиката във Факултета и има големи заслуги за извоюването на щатно място за преподавател по български език и за въвеждането на езика като допълнителна, но задължителна специалност. Бях представен на проф. Перюс от гр. Л. Петрова-Боанс, преподавателка по български език, дъщеря на наш стар партиен функционер и сама активен член на ФКП. Преди известно време проф. Перюс ме повика, за да му дам малък съвет. С неговите усилия тук е излязъл от печат солиден том – пълна библиография на писаното върху Горки във Франция. Проф. Перюс искаше да го изпрати на своите приятели в България с оглед да се появи кратък отзив за този труд. Негови лични познати са акад. Динеков, проф. Русакиев, проф. Г. Димов. Аз му говорих за сп. „Литературна мисъл“ и той реши да изпрати книгата на Г. Димов, а аз обещах да Ви пиша, само за да Ви уведомя и да я имате предвид.

Съвсем случайно научих и от гр. Боасие, че през февруари сте били в Париж. Надявам се, че лекциите Ви са имали успеха, който заслужават. За мен Париж все още е географско понятие, което ще се реализира в представи след около два месеца.

Тъй като съм започнал да Ви отнемам време, ще Ви напиша няколко думи и за себе си. Вече три месеца и половина съм в Клермон. Обучението във Факултета е тясно специализирано, принципите му съществено се различават от нашите. Има специализирани курсове по автори и проблеми. За мое съжаление Елюар и сюрреалистите ги няма тази година. Още от самото си пристигане започнах да посещавам курса върху Камю, който се води от един професор и един доцент. Г. Кюйо е бил секретар и личен приятел на писателя и е един от най-добрите познавачи на творчеството му. Анализът е детайлиран, дори микроскопичен. В продължение на почти 4 месеца сме минали само „Чужденецът“ и още не сме завършили с „Чумата“. Имам идея да взема някаква дисертационна тема върху Камю. В началото на месеца писах на проф. Пешев с молба да вземе Вашето и на гр. Стефанова мнение, но отговор още нямам. Надявам се обаче, че той ми е писал или ще ми пише, за да зная как да разполагам с парите за литература (или по-точно – с остатъка от парите), които са ми отпуснати.

През февруари и март в продължение на един месец се явявах на изпити по френски за чужденци, успешното взимане на които приравнява с първата френска година по литература и дава право на преподавател по френски в съответната страна. За мен това е една малка компенсация, че не съм завършил френска филология, а се занимавам с френска литература.

Преди по-малко от седмица написах статия под заглавие „Темата за мъртвия воин у Дебелянов и у Рембо“ и я изпратих у нас с надеждата да излезе в „Пламък“, но това вече зависи от др. Попиванов.

Иначе скуката в този живописен Овери е голяма, а аз се отекчавам, както може да се отекчава човек, който има тримесечен син и още не го е видял.

Привършвайки писмото си Ви желая много бодрост и сили за голямото дело, с което сте се нагърбили. Не зная кой беше казал, че жаждата за големи дела ражда и голяма енергия. Вие потвърждавате тази максима.

С уважение,

/n/ С. Хагжикосев